

ثروت عمومی شهرها

تقویت رشد و شکوفایی اقتصادی با بهره‌برداری از دارایی‌های پنهان شهرها

داغ دتر و استفان فولستر

ترجمه جعفر خیرخواهان

۹	دیباچه
۱۳	پیش‌گفتار

فصل اول

۱۵	دام سرمایه‌گذاری
۱۹	شهر ثروتمند، شهر فقیر
۲۴	شهرها موتور محرکه ملت‌ها هستند
۳۰	شهر نیرومند
۳۲	شهر درجازن
۳۸	از شهر درجازن به شهر نیرومند

فصل دوم

۴۵	چرا برخی شهرها شکست می‌خورند؟
۴۶	درد و رنج‌های درجازنی
۵۸	هدر رفتن ثروت اجتماعی و انسانی
۶۷	توهم‌ها نسبت به زیرساخت‌ها
۷۶	گوش دادن به فلوتزن‌ها

فصل سوم

۸۳	شهرهای نیرومند
۸۴	وعددهای دروغین شهرهای اختصاصی و گستردگی
۹۲	وعدد نادرست شهرهای گستردگی
۹۹	شهرهای متحول شده
۱۰۷	کنندچگونه شهرهای نیرومند ثروت خلق می‌کنند
۱۲۰	جمع‌بندی راز شهرهای نیرومند

فصل چهارم

۱۲۵	کنترل ترازناهه شهر
۱۲۷	ارزش پنهانی ثروت عمومی در کلیولند

فصل هشتم		
۲۵۷	ارتقای ارزش دارایی‌های انسانی	حسابداری مالی، پاسخگویی و فراز و فرود شهرها
۲۵۸	خطای آموزش را به جای سرمایه‌گذاری گرفتن	ترازانمeh مناسب بخش عمومی، پیش‌برنده رشد اقتصادی است
۲۵۹	ارزش دارایی‌های انسانی	فصل پنجم
۲۶۱	رشد دارایی‌های انسانی با یادگیری مدام‌العمر بهتر	صندوق ثروت شهری: مسیر بیشینه‌سازی ارزش
۲۶۳	هماهنگ‌سازی یادگیری با نیازهای کارفرمایان	دارایی‌های تجاری در مالکیت عمومی
۲۶۵	افزایش تقاضا برای مهارت‌های شهروندان	چالش املاک و مستغلات
۲۶۸	موانع سیاسی برای ارتقای ارزش دارایی‌های انسانی	توسعه پرتفوی املاک و مستغلات و بیشینه‌سازی ارزش
	فصل نهم	ترازانمeh: پیش‌نیاز صندوق ثروت شهری مستقل
۲۷۱	بازآفرینی مردم‌سالاری شهر	اصول بنیادی مدیریت حرفه‌ای دارایی
۲۷۴	موردکاوی: سه سال تنها‌یی جیمی کاسترو در بوگاتا	چگونه صندوق ثروت شهری ایجاد کنیم
۲۷۶	شهرهایی که گیر کرده‌اند	فصل ششم
۲۷۹	از «شهر وارفته» به مردم‌سالاری بیشتر	موفقیت صندوق ثروت شهری: چند موردکاوی
		سنگاپور: صندوق تماسک
		مدیریت پرتفوی املاک و مستغلات در برابر دارایی‌های عملیاتی
		هنگ‌کنگ: شرکت امتی آر
		کینه‌اگ: صندوق ثروت شهری شهر و بندر
		هامبورگ: شرکت هافن‌سیتی
		لندن: شرکت راه‌آهن کانٹیننتال
		یرنهوسن: شرکت ساخت‌وساز املاک در سوئد
		شرکت لوکام: مدیریت تخصصی املاک و مستغلات مراقبت سلامت در سوئد
		استادهاس استکلهلم: شرکت هلدینگ املاک مسکونی
		لندن: پتانسیلی برای صندوق ثروت شهری
	فصل هفتم	
۲۳۳	کاهش بدھی اجتماعی شهرها	
۲۳۹	سرمایه‌گذاری‌های اجتماعی	
۲۵۱	سرمایه‌گذاری اجتماعی در شهرهای بازارهای نوظهور	
۲۵۳	آزاد کردن سرمایه‌گذاری اجتماعی از گروه‌های ذی نفع ثبت شده	

فصل اول

دام سرمایه‌گذاری

شهرهای بسیاری در سطح جهان با یک فاجعه سرمایه‌گذاری حتمی روی رو هستند، چون طرح‌های خوش‌آئیه و مفید برای آبادانی شهرها و توسعه زیرساخت‌ها به دلیل کمبود منابع مالی کنار گذاشته می‌شود. بیشتر اوقات حتی ضروری‌ترین وظایف که تعمیر و نگهداری باشد نیز با کمبود بودجه مواجه است. منابع عمومی موردنیاز برای سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها و خدمات شهری، به دلایلی که به سطح دولت‌های ملی، استانی و شهری یزمی گردد، دچار کمبودهای جدی هستند. دولت مرکزی بی‌هدف و سردرگم است. بسیاری از ایالت‌ها حاضر نیستند زیر بار بدھی بروند یا به دلیل بدھی نست و پایشان بسته است. توان مالی شهرداری‌ها اغلب زیر بار تعهدات سنگین کمر خم کرده است.

بحران تأمین منابع مالی چیزی بسیار گسترده‌تر و فراتر از فقط سرمایه‌گذاری فزیکی است. بسیاری از شهرها قادر به سرمایه‌گذاری در توسعه و تحول جامعی نویدبخش و آموزش‌های مناسب به آن دسته از شهروندان خود، که در خطر عقب ماندن به علت جهانی‌سازی یا خودکارسازی تولید قرار دارند، نیستند. یکی از نشانه‌های روش هشداردهنده، کاهش امید به زندگی مردان سقیدپوست کم درآمد در بسیاری از شهرهای آمریکاست.^۱ در سرتاسر جهان، در بسیاری از شهرهای با اقتصاد ضعیفتر، میلیون‌ها نفر در شرایط نامناسب

«چاله»^۱ (دام انفجاری)^۲ می‌سازند. تفاوت بین شهرهای نرdbانی و چالهای کاملاً چشمگیر است (این تفاوت را بیش از هر چیز می‌توان در سرنوشت کودکانی که در آن شهرها بزرگ می‌شوند و بنابراین در توسعه انسانی دید) که شناخت آنچه را شهرهای موفق انجام می‌دهند بسیار حیاتی می‌سازد. در واقع، شاید امیدبخش ترین مسیر به سوی موفقیت ملی، یاری رساندن به تعداد شهرهای بیشتری باشد تاثر و اجتماعی و اقتصادی بیشتری خلق کنند. از این گذشته، اساساً تمام کشورهای ثروتمند کنونی که در آمدهای بالای متوسط و استانداردهای زندگی بالایی دارند در ابتدا با پیشگامی شهرهای موفق خود به پیش رانده شدند و بسیاری از آن شهرها هنوز هم چنین نقشی ایفا می‌کنند. برای مثال، شهرهای لندن، نیویورک و هامبورگ از گذشته نقش لوکوموتیو را برای کشورشان داشتند و هنوز نیز دارند.

کتاب با نگاهی تازه به آنچه «شهرهای در جازن»^۳ ناموق و «شهرهای نیرومند»^۴ شکوفا را از هم جدا می‌کند آغاز می‌شود. با کنار گذاشتن حجم انتباهی از افسانه‌ها، فرضیه‌ها، توجیه‌ها و بحث و مجادلات خودخواهانه، مرز جدایت‌نده مستحکمی بین ابرشهرهای پررونق و شهرهای عقب‌مانده ترسیم می‌کنیم. شهرهای در جازن نمی‌توانند از وضعیت ناگوار مالی اصطلاحاً بخورونمیر^۵ رهایی یابند، منابع مالی که از محل عوارض شهری دریافت می‌شود مستقیماً به مصارف جاری عمومی می‌رسد [و چیزی برای فعالیت‌های عمرانی باقی نمی‌ماند] که بی‌شباهت با زندگی انسان‌های اولیه شکارچی- خوراک‌جو^۶ نیست. اغلب این شهرها دارایی‌هایی دارند که پنهان مانده‌اند یا در کاربردهایی ناکارا گیر افتاده‌اند. نداشتن چشم‌انداز بلندمدت، شهرها را از ایجاد و گسترش دارایی‌ها و بهره‌برداری از آنها بازداشته است.

در نقطه مقابل، شهرهای نیرومند را داریم که همانند موتورهای پرقدرت شارژشده از منابع در اختیار خود نیرو و توان بیشتری تولید می‌کنند. این شهرها دست‌کم در دوره‌هایی، اقدام به سرمایه‌گذاری در دارایی‌های اقتصادی، اجتماعی و انسانی خود کردند و به بسط و گسترش آنها ادامه می‌دهند. این شهرها همانند

زندگی می‌کنند و سرمایه‌گذاری عمومی در خدمات اساسی و شرکت‌های خدمات شهری با کمبود چشمگیر منابع مواجهند. این مسئله بدان دلیل اهمیت دارد که در دهه‌های آینده چند میلیارد نفر دیگر به ۱.۵ میلیارد نفری که اکنون در چهار هزار شهر جهان با جمعیت بالای ۱۰۰ هزار نفر زندگی می‌کنند افزوده خواهد شد.^۷ هنگامی که تعداد زیادی از شهرهای یک کشور موفق به خلق ثروت اقتصادی، اجتماعی و انسانی نمی‌شوند کل کشور هم رو به افول اقتصادی می‌گذارد.

با وجود ساختمان‌های زشت و مناظر چشم‌آزار بسیاری که هر رهگذر در خیابان‌های شهرها ملاحظه می‌کند، تجمعی شهربی^۸ اغلب به عنوان یکی از مهم‌ترین اهرم‌های توسعه انسانی شناخته می‌شود.^۹ اما پیشرفت شهرها به شکل خودکار با رشد جمعیت محقق نمی‌شود. در حالی که برخی شهرها پیش‌تاز ترقی انسانی و اقتصادی هستند، بسیاری دیگر چنین نیستند و کیفیت زندگی خوب را برای شهروندان و کشورهایشان فراهم نمی‌کنند. اغلب شهرها خود را گرفتار عواقب و نتایج فقر مادی و زیرساخت‌های رو به ویرانی می‌بینند. این شهرها به جای چنین شرایطی می‌توانستند با سرمایه‌گذاری در راهکارهای هوشمندانه، زندگی شهروندان را با هزینه‌ای استطاعت‌پذیر بهبود بخشند؛ هزینه‌ای به مراتب کمتر از آنچه عموماً ممکن تلقی می‌شود. آنها می‌توانستند «شهرهای هوشمند» باشند.

شهرهای هوشمند توانایی تبدیل شدن به موتورهای رشدی را دارند که کیفیت زندگی ساکنان خود و کشورشان را افزایش می‌دهند، حتی هنگامی که دولت‌های ملی در این کار شکست می‌خورند. شهرهای هوشمند برای ساکنان خود «نرdbان»^{۱۰} فراهم می‌کنند، در حالی که سایر شهرها ساکنان را به حال خود رها می‌کنند یا حتی

۱- طبق آمار سالانه جمعیت‌نگاری سال ۲۰۱۴، در این سال جمعیت شهرنشین ۵۴ درصد از کل جمعیت جهان بود که از ۳۴ درصد در سال ۱۹۶۰ فراتر رفته و همچنان روبرشد است. «جدول -۸ - جمعیت پایتخت کشورها و شهرهای ۱۰۰ هزار نفر یا بیشتر ساکن: آخرین سال در دسترس، ۲۰۱۴ تا ۱۹۹۵»

2- urban agglomeration

3- See, for example, Edward Glaeser, *Triumph of the City: How Our Greatest Invention Makes Us Richer, Smarter, Greener, Healthier and Happier* (New York: Penguin, 2011).

4- ladder